

klassisk musik eller jazzmusik, men diskussionen må gerne være en manifestation af kulturens, og herunder musikkens, betydning for vores samfund. Det ligger i nogle af de tanker, som ligger i beslutningsforslaget, og dem er vi med på.

Kan vi få det gennemført på et tidspunkt, eller når vi får noget af det implementeret så langt som overhovedet muligt i forhold til det, der ligger fra Statens Musikråds side, vil det skabe en større glæde i befolkningen. Det er jeg ret overbevist om.

Og så kan jeg ikke dy mig for at komme med en enkelt lille detalje og sige, at der jo nu er rapporter, der viser, at eksporten af dansk musik er en ret indbringende forretning for det danske samfund. Det synes jeg også godt lige man kunne tænke lidt over, også i det parti, der var oppe lige før mig.

Vi kan altså ikke stemme for forslaget, men vi glæder os til at lave en god lovgivning på det her.

Søren Søndergaard (EL):

Ideen om at give de rytmiske spillesteder et løft er ikke af nyere dato; den stammer helt tilbage fra et oplæg, som en arbejdsgruppe bestående af en række mennesker inden for musikområdet i 1995-96 har udarbejdet.

Enhedslisten foreslog ved den lejlighed – det var i januar 1997 og under overskriften »Spil for spil« – at man med midler fra tips- og lottoområdet igangsatte en længerevarende forsøgsordning.

Målet med den forsøgsordning skulle være at understøtte behovet og ligestille den rytmiske musik med andre musikformer, at skabe støtte til de rammer, som spillestederne giver for især unge, herunder især unge med indvandrer- og flygtningebaggrund, at man gennem en støtteordning til gengæld ville få vekslet en mere uofficiel økonomi til en officiel økonomi.

Vi foreslog også, at der blev etableret en garantifond, der havde mulighed for at støtte op til 50 pct. af udgifterne til musikhonorerer eller forhåndsansøgninger fra det pågældende spillested. De resterende 50 pct. skulle dækkes af egenfinansiering, herunder kommunal støtte, som dog ikke skulle være en forudsætning. Musikhonoret skal altid være beregnet som områdets gældende minimumstarif.

Vi foreslog endvidere, at der blev nedsat et spillestedsudvalg bestående af repræsentanter for spillestedsscenerne, Dansk Musiker-

Forbund, Statens Musikråd, Rytmisk Musik-konservatorium og en repræsentant udpeget af ministeren. Udvalget skulle forestå den egentlige uddeling af støtten. Denne støtte skulle så fordeles ud fra en vurdering af den kunstneriske profil, markedsføring, samspil og samarbejde med det lokale musikliv, programprofil og frekvens af koncerter.

En forudsætning for en statslig støtte skulle være, at det pågældende spillested er etableret som en fast momsregistreret arbejdsplads, at der i videst muligt omfang benyttes organiseret arbejdskraft, samt at den kunstneriske drift er totalt adskilt fra salg af drikkevarer og lignende.

Siden 1995-96 har der været, som det er blevet nævnt, en succesrig forsøgsordning, og det er dette og hele den forudgående proces, der nu danner baggrund for, at der kommer en egentlig spillestedslovgivning.

Det skal ikke afholde os fra at udtrykke støtte til SF's beslutningsforslag, selv om det altså først og fremmest er kræfter inden for musiklivet, som vedholdende og stædigt har banet vejen for, at der snart kommer en forhåbentlig god lovgivning på området.

Kim Behnke (FP):

I forhold til ministerens kommentarer, anbefalinger osv. til forslaget er der en enkelt ting, vi er enige med ministeren i, nemlig at forslaget skal man stemme nej til.

Dette forslag om en spillestedslov markedsføres, som om det er usædvanlig vigtigt, at vi i Danmark har en lovgivning om disse spillesteder, men de har jo fungeret i mange år. Vi har haft sådanne spillesteder i 30, 40, 50, 100 år i Danmark. Tænk sig, det har vi haft uden at have en lov om det; det er jo det rene anarki! Nej, det er det selvfølgelig ikke, og derfor er forslaget også et skjult ønske om, at der skal udbetales offentlige tilskud.

Det fremgår meget tydeligt, at ikke bare staten, men også amter og kommuner skal aflevere flere penge til det her område. Men det må være lidt mærkeligt for SF at fremsætte sådan et forslag på samme tid, som Kommunernes Landsforening går ud og erklærer, at der er så store problemer med at få de kommunale budgetter til at hænge sammen, at man igen må tage en runde og spare på hjemmehjælp og andre nødvendigheder.

Hvordan vil man fra SF's side, der jo er så socialt bevidst, gå ud og forklare en gammel pensionist, der ikke kan få hjemmehjælp, at det